

Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance, Mgr. Jana Passera, JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce A. K., zastoupeného JUDr. Dagmarou Csonkovou, advokátkou v Lounech, Čs. armády 2168, 440 01 Louny, proti žalovanému Ministerstvu vnitra, Nad štolou 3, 170 34 Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 1. 2004, čj. OAM-4979/VL-20-P20-2002, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 2. 10. 2006, čj. 14 Az 246/2004-28

t a k t o :

- I. Kasační stížnost se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný rozhodl o neudělení azylu žalobci podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a dále o tom, že se na žalobce nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí žalobu ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem. Krajský soud řízení podle § 47 písm. a) s. ř. s. zastavil, neboť žalobce (dále jen „stěžovatel“) vzal žalobu zpět.

Proti usnesení o zastavení řízení stěžovatel podal včas kasační stížnost. V kasační stížnosti uvedl, že důvodem pro její podání je nezákonnost rozhodnutí krajského soudu [§ 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.]. Stěžovatel zároveň připustil, že dne 2. 10. 2006 jeho zástupce vzal zpět žalobu. Přitom zdůvodnil, že ke zpětvzetí došlo proto, že se stěžovatel domníval, že mu bude vydáno povolení k trvalému pobytu na území České republiky. Teprve následně zjistil, že se dopustil omylu při výpočtu doby potřebné pro vydání povolení a že mu k jejímu uplynutí zbývá 7 dní. Proto, jak výslovně uvedl, mu „nezbylo, než podat kasační stížnost“, přičemž „v mezidobí by mu měla doběhnout chybějící lhůta 7 dní“.

Takovou kasační stížnost nelze věcně projednat a bylo třeba ji odmítnout.

Kasační stížnost je mimořádným opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení domáhá zrušení soudního rozhodnutí. S výjimkami stanovenými soudním řádem správním je tato stížnost přípustná proti každému takovému rozhodnutí. Jednu ze zmiňovaných výjimek obsahuje i § 104 odst. 4 s. ř. s., který stanoví, že nepřipustná je kasační stížnost, která se opírá jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s.

Požadavek na uplatnění některého z důvodů taxativně vypočtených v § 103 odst. 1 s. ř. s. je přitom třeba vykládat v souladu se zásadou, že procesní právní úkon účastníka řízení (zde: kasační stížnost) se posuzuje podle jeho obsahu. Na jedné straně tedy sice postačí, že ze znění kasační stížnosti jsou seznatelné důvody, které zákonným kasačním důvodům odpovídají a není rozhodující, že sám stěžovatel tyto důvody jednotlivým ustanovením nepodřadil. Na straně druhé ale nepostačí, jestliže stěžovatel v kasační stížnosti pouze ocituje některé z písmen § 103 odst. 1 s. ř. s., ale nekonkretizuje vady v řízení či vady v právním úsudku, jichž se soud podle stěžovatele dopustil.

V posuzované věci krajský soud zastavil řízení poté, co zástupce stěžovatele vzal při ústním jednání žalobu zpět. Stěžovatel nikterak nenapadá případné nesplnění zákonných podmínek pro zastavení řízení, naopak výslovně připouští, že vzal (resp. jeho zástupce) žalobu zpět a zároveň odůvodňuje, že kasační stížnost podává pouze v úmyslu splnit lhůtu pobytu na území České republiky potřebnou pro získání povolení k trvalému pobytu.

Stížní tvrzení tedy vůbec nemířila do předmětu soudního přezkumu. Jediným stěžovatelem uplatněným důvodem kasační stížnosti je skutečnost, že před zpětvzetím žaloby stěžovatel chybně vypočítal lhůtu potřebnou pro vydání povolení k trvalému pobytu a podáním kasační stížnosti se snažil získat čas pro doběhnutí této zákonem požadované lhůty.

Tato námitka není způsobilá být podkladem pro to, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení krajského soudu přezkoumal. Stěžovatel sice uvedl formální námitku opakující slova zákona [§ 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.], ale věcný obsah námítky specifikoval tak, že jej nelze pod uvedené ustanovení podřadit. Je nutné zdůraznit, že pouhé zopakování zákonného textu bez věcného obsahu není důvodem kasační stížnosti. Naopak stížní námitka, která věcně na žádné ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. nedopadá, nemůže být považována za některý z důvodů dle tohoto ustanovení jenom proto, že je tak formálně stěžovatelem označena.

Skutečným důvodem, který stěžovatele vedl k podání kasační stížnosti je snaha legalizovat po určitou dobu svůj pobyt na území České republiky, což také

sám přiznává. Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbývá, než kasační stížnost pro nepřípustnost odmítnout [§ 104 odst. 4 s. ř. s., § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s.].

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. ledna 2007

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu